

4-12-2009. Η 30χρονη τοξικο-εξαρτημένη και προφυλακισμένη για συνέργεια σε ληστεία του αμύθητου χρηματικού ποσού των 20 ευρώ (!!!) Μαρία Αντωνίου βρίσκεται νεκρή στο κελί της. Μέσα γενάρη. Ο 35χρονος Ιρακινός Rahman Mahmod Moystafa ξέφυγε απ' τον πόλεμο αλλά βρήκε το θάνατο στις ελληνικές φυλακές Τρικάλων.

22-1-2010. 40χρονος αλβανός βρέθηκε απαγονησμένος στο κελί του στον Κορυδαλλό. Επί μέρες ζητούσε να του παρασχεθεί ψυχολογική βοήθεια την οποία επίμονα του αρνούνταν.

Αυτοί είναι κάποιοι από τους 162 νεκρούς κρατούμενους τα 3 τελευταία χρόνια στα κολαστήρια που ποζάρουν με το αθώο όνομα σωφρονιστικά ιδρύματα. Και η λίστα συνεχώς μεγαλώνει εξαιτίας της ανύπαρκτης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και των άθλιων συνθηκών διαβίωσης. Όμως το μόνο πρόβλημα δεν είναι οι θάνατοι αλλά και ο καθημερινός εξευτελισμός της αξιοπρέπειας των φυλακισμένων από τους δεσμοφύλακες και η αντιμετώπισή τους σα ζώα -όπως οι ίδιοι οι κρατούμενοι λένε.

Είναι κάτω από αυτές τις συνθήκες που στις 11 Γενάρη στις φυλακές Γρεβενών οι κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας με βασικά αιτήματα να καταργηθεί η εξευτελιστική διαδικασία του προκτικού ελέγχου και το κόψιμο αδειών με το έτσι θέλω και για να απαιτήσουν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης (χαρακτηριστικά δεν υπάρχει ούτε ένας γιατρός για 330 άτομα, υπάρχει θέρμανση μόνο μια ώρα το πρωί ενώ οι κρατούμενοι διώκονται και τιμωρούνται για το παραμικρό).

Η πασοκική διαχείριση της εξουσίας κάνοντας συνεχώς ανέξοδες δηλώσεις κοινωνικής ευαισθησίας δε μπορεί να κρύψει το προφανές: ότι όσες μεταρρυθμίσεις κι αν κάνουν (συνήθως μετά από αγώνες των κρατουμένων ή υπό την απειλή τους) η ουσία της φυλακής και του συστήματος που απονέμει δικαιοσύνη θα παραμένει η ίδια, ότι...

η δικαιοσύνη είναι ταξική

και ότι όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχει να φυλακιστεί

κι επειδή ο βασικός ρόλος της φυλακής δεν είναι παρά να λειτουργεί ως φόβητρο και ως ένας μηχανισμός πειθάρχησης των από κάτω αυτής της κοινωνίας, ενώ μόνο σα μακάβριο ανέκδοτο μπορεί να ακουστεί στ' αυτιά μας ότι ο διασφαλιστής της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης και της υπάρχουσας βαρβαρότητας που λέγεται κράτος μπορεί να απονέμει δικαιοσύνη

μπουρλότο και φωτιά σε κάθε φυλακή

μέχρι τότε ας στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες των κρατουμένων